

Kassa, május 28.
1865.

FELVIDÉK.

Harmadik évfolyam

43. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 ft. — fél évre 4 ft.

Feladvós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

A felföld- s különösen Sárosmegye közviszonyainak vázlata.

VIII.

A termőföld minősége s mennyisége határozza meg: miből s minő életmódot éljen a nép? mely rajta lakik. Az életmód sajátosságai határozzák meg: minő mesterfoglásokra s minő ismeretekre van szüksége a vidék lakosainak, foglalkozás szerint. Mindenik osztálynak azon ismereteket s mesterfoglásokat kell növelés által sajátjává tennünk, melyre leginkább szüksége van: el kell választanunk a meddő tudományokat a gyakorlati hasznos ismeretektől, azokat a jobb módúaknak hagyva, ezekből pedig senkit sem zárva ki, hogy ne mondhasa senki; „kizártak embertársaim az ő örökös törvényeik által minden áldásból mit az ég vagy föld nyujthat — mert az meg van osztva köztük és én atyám után mit sem kapva osztályrészt nélkül lépek az emberi társaságba. hogy kenyeremet keressem, hogy testi s lelki tehetségeimet kiképezem, és ime ők még ezt is megvonják tőlem“ — hogy ne mondhasa senki: „csak annyit sem köszönhet a társadalomnak, hogy ez éllelme keresésére kiképezte volna.“

A felföld mint tudjuk legfőbb szükségeit a földmívelésből fedezi mely itt több oldalú, kisszerűbb s épen ezért több szakismeretet, több ügyességet igényel.

Méltán igényelheti tehát a felföld népe, hogy ezen szakismeretekbe gyakorlatilag is bevezető gazdasági nép iskolái legyenek. a felföld területe 6,856,600 k. hold; földmívelésből élő népessége több mint két és fél millió — s vannak-e ezen nép gyermekeit befogadó s oktató gazdasági elemi tanodáink? vagy tanítatják e gazdaságot az elemi iskolákban? Nem, nem!

A felföld termékei közt egyik legjelentékenyebb, mint említők a fa — s vannak e ipar iskoláink melyek ennek becsét s értékesítését megismertetnék a néppel? mely ezt mire sem becsüli. Vannak e kertészeti iskoláink, melyek a gyümölcs termelés előnyeiről, mesterfoglásairól stb. gyakorlatilag is meggyőznék népünket? Nincsenek! pedig a fák, galyak feldolgozására a hosszú téli napokon át igen rá érnék s egyes példákban itélve (miszerint némely gömöri és sárosi kosárfonó Teheranig és Ispahanig elvándorol az ő kosaraival, azokat ott drága pénzen adva el) igen előnyösen ki lehetne zsákmányolni még azon növények galjak, sőt a kákaneműek értékesítését is (mi már Debreczen vidéken szép sikerrel halad el) melyek kiirtása most, mert a tüzelésre is alkalmatlanok, csak haszontalan fáradságot okoznak, ha t. i. kiirtatnak.

A felföld hegyeinek gyomrába rejtette a természet azon érzeket, melyek czélszerű kiaknázása s feldolgozása nemzeti jólétünk kifejtésére általános jelentékeny befolyást gyakorolhat. Ott vannak hazánk gazdag nemes érczbányái — míg nemzetünk kivált mostanában igen szűkölködik nemes érczekben. Ott vannak a vasbányák melyek a gazdaságot s ipar előmozdításában jelentékenyebb szerepet visznek a nemes érczeknél — mert ezekből alakítatnak (ha ugyan vannak kellő gyárak) azon ezernyi eszközök, szerszámok, melyekkel a munkás ember a természettől, mint valamely hatalmas fegyverekkel akkor is kivivhatja jólétét, ha ez a mostoha anya szerepét játsza. . . . És vannak e népszerű bányászati iskoláink, hogy a felföld vaskőhegyeit kiolvasszák tiszta érczdarabokká? Vannak ipariskoláink melyek nyomán ezen érczhegyeket jó szerszámokká, gazdasági fegyverekké dolgozva adjuk át az alföld népének, hogy termelését kétszerezze? Nincsenek!

Számos kis városai vannak a felföldnek; ezekben régóta műveltek a tudományok; számos tudós isko-

láiunk vannak, ugyannyira hogy már némelyikét fentartani is alig bírjuk — és városaink még mindig versenyeznek a tudós iskolák felállításában. Gyönyörű, kegyeletes s tiszteletre méltó dolog ez. Ámde: miből élünk? Nemde a gazdaságból és iparból? Meg élhetnek e klasszikus tudományokból azon sok ezer ifjak, kik azok művelésével töltik el ifju éveiket? Meg kapják e kamatait azon tőkének melyet ezek művelése végett áldoztak? Meg kapják e díját azon fáradságnak mit ezek betanulására fordítottak? Nem kapják — pedig, valljuk meg szükségük van rá, mert abból akarnak élni! Százszoros eredményt mutathatnának fel anyagilag; önmaguk és hazájuk javára — ha — a tehetősebbeknek hagyva e meddő tudományokat: idejüket, erejüket és pénzüket közhasznú életpályák kivására fordították volna. — És ne gondoljuk hogy kevesebb becsnek az öntudat, hogy kevesb értékű az ember ha magát valamely ilyen életpályán kiképzettnek érzi, na érzi hogy ön s némileg hazája jólétének is kovácsa, mint akkor midőn, nélkülözések mellett és közepette a klasszikus kor szép eszméit magáévá tette — kivált ha önművelését az iskolán túl is fejteni akarja, mert ahhoz pénz s ismét pénz kell, mit a klasszikus ismeretek nem termelnek. . . .

Itt tehát ideje, hogy elválasszuk a meddő tudományokat, a termelő vagy értékesítő ismeretektől és azokat a tehetősebbnek hagyva ezek elsajátítására fordítsuk erőnket s „drága“ időnket mig t. i. „időnk“ van.

KUBINYI LAJOS.

A községi példánykertek ügyében.

IV.

Az előbbi cikkben közölt, iskolai példánykertekre vonatkozó gazd. egyl. rövid határozatának még rövidebb vázlata az: hogy a megye hatósága, illetőleg a szakaszbeli szolgabírák befolyásával, a példánykertek kezelésére felügyelet, mindenhol a gazdasági-egylet kertészeti osztályából választandó, e szakban gyakorlott egyének felügyeletére bizassék; kiknek meghagyásuk szerint történjék azok rendezése s általános művelése. — A mely megyékben a gazdasági-egyletek már szervezkedvők; azokban — véleményem szerint — az abaujvármegyei volt gazd. egylet idézett kezdetleges határozata lenne érvényesítendő. Hol azonban ily egyletek nem léteznek; szükség vezető közegekről másképpen gondoskodni.

A „Felvidék“ hasábjain említés tételét „felső-magyarországi kertész-egylet“ alakulásáról; sőt már jóváhagyás végett felterjesztendő alapszabályai is közölve valának. — Nagy kérdés a jelenlegi viszonyok között: fog-e ez ébrény működő életre vergődhetni? — Adná Isten, hogy tamáskodásom e részben az eredmény által legyőzötték. — Ezen kedvező esetben, véleményem szerint, az alapszabályokat jóváhagyás végett felterjesztő hatóságnak mellékesen azon véleményt kellene felterjesztetni: hogy felsőbb helyről condicio sine qua nonként tüzetnek ki, hogy a kertész-egylet szakértő tagjai kötelesek legyenek megyéjükben a községi példánykertek czélszerű iránybani kezeltetését eszközölni, az ezekre felügyelet alkalmas tagokra bizatván községenként az egylet által.

Vegyük már most a kedvezőtlen esetet, ha t. i. nincs sem gazdasági- sem kertész-egylet. Ez esetben nincs más mód, mint az: hogy a megye hatósága fedeztesse fel szolgabírái által, jársonként azon egyéneket, kik barátjai a gyümölcsészetnek és gyakorlottak az ojtás különféle nemeiben és ezek kéressenek fel megyehatóságilag, hogy sziveskedjenek elvállalni a szomszéd községekbeli példánykertekre felügyelést s gyakorlatilag oktassák azok kezelőit a gyümölcskertészetben. — A gyümölcsészeti szenvedélyvel már együtt jár a szíves

közlekenység. A gyümölcsfák önkezülegi nemesítése s tenyésztése rendszerint oly jó szívű embereket foglalkoztat, kik a nép jólétét nagy mérvben eszközöndő gyümölcskertészet felvirágoztatására közreműködésüket meg sem bírnák tagadni. — Felső-Magyarországon nem ritka tünemény a gyümölcsbarát; sőt vidékenként csaknem minden 5—6 községre lehet egyet számítani. — Azon vidékből, hol én ez előtt laktam, felemlitem tiszt. Tarnóczy János, Matusz József, Óváry Pál urakat. Más vidékbeliek szintén ajánlhatják ilyekül ismertjeiket. Hány Károly ur pedig itt lakik Kassán, ki e szakban mindnyájunknak lehet tanára és szívesen elfogad bár kit is tanonczaul.

Első teendőjük a felügyelőknak megtekinteni a példánykertek helyiségeit s azoknak a község általi módokon történendő bekerítésüket — tekintettel a körülményre — meghatározni. — Hol a határban vagy közelben kerítéshez való vesszők tenyésznek s azok és a szükségelt karók könnyedén megszerezhetők; ott legczélszerűbb erős sövényt fonatni közöttök. Hol pedig e szükségletek hiánya és a nép szegénysége miatt fonott vesszősövényvel nem lehetne bekeríteni; ott a kert erős sánczolásal vétetvén körül, a sánczom ültetessék végig élő sövényül növekedendő tuskés — és ha csak eszközölhető, galagonya csemetékkel, 8—12 hüvelyknyi távolságban egymástól. Ha pedig ily csemeték sem kaphatók; azon esetben vasrostában forróvízzel leöntött akáccsemetékből; de hátránya az: hogy nyiratása folytán ott is sarjadékat hajt gyökereiről, a hol már éppen nem ohajtának.

Legfőbb kötelességük lenne pedig a felügyelőknak: az iskolatanítókat gyakorlatilag s rögtönözve gyümölcskertészekké idomítani; mert fájdalom! a tanítóképezdékben e tárgyra még eddig nem fordított figyelem: holott a népiskolák tanítóinak kell a tanulási szünórákban játékként kertészekké képezni tanonczaikat.

Nagy baj ha a tanító sem tudja azt, mit tanítania kell; de a latin közmondás szerint: „a ki tanít, tanul is“ — A jó akaratú iskolatanítót a gyümölcskertészetnek csak némi fogalmához segítsük; önmagától fejlesztendi tovább ismereteit. — Első teendő levén a példánykert bekerítése s talajának elkészítése — úgy a kert felosztása, — utánna a magodák s majd az ojtványdák alakítása, — a csemeték beojtogatása, gondviselése, nyesése kiültetése stb; időről időre szerezhethnek már a tanítók ismeretet a kertészet azon részében, melyben gyakorlatilag kellend oktatni tanítványait. — Tölem pedig a bővebb ismeret szerzéshez fogadják kalauzul azok, kik nálamnál még kevesebbet értenek a gyümölcskertészet-hez, oly jó indulattal az előadandó kertészeti ismertetéseket, minővel én azokat a következő rövid cikkekből közrebocsátom; az avatottabbak pedig javítsák ki közlésim hibáit.

KARSA TAMÁS.

(Folyt. köv.)

Sárosból.

Eperjes 1865 május 16-án.

Nem siettem a tiszt. szerkesztőséget és olvasóközöniséget a „Felvidék“ hasábjain már felemlített tűzvészről vagy annak részleteiről tudósítani, bár ez egyik legmeggyökerezettebb levelezői kötelem — és most sem azért jövök, hogy borzadalmat vagy a szokásos „biztonsunk“-at elmondjam, mert nem örömet írok kellemtlen dolgokat, s azt hiszem, azokat olvasni is kellemtlen dolog; aztán jól tudom, hogy egy-egy biztositó-intézet első feladata ön fenállásá: t. i. kezelési költségeit, tőkői kamatait, részvényesei osztalékát stb. biztositani,

s így bár a biztosítást, kivált a kölcsönös biztosítást igen üdvös dolognak tartom és ohajtom, hogy Lichtenstein urnak a „Felvidék“ hasábjain is érintett jeles munkáját mind az illető superintendenciák, mind a közönség, kivált az egyházak és iskolai épületek kölcsönös tömeges biztosítása végett méltó figyelembe vegyék — mégis mindazon ott elmondott üdvös elveknél jobbnak tartanám, ha népünket, nemzetünket a „tűzzeli ovatos bánásra“ tudnám beoktatni, vagy legalább valamely oly gyufák által, melyeket csak bizonyos arra alkalmas helyeken vagy edényekben lehet meggyújtani (mint a már sokszor kigunyolt cizinóbereseket) a tüzesetek gyakoriságában tudnám mérsékelni.

Ezen esetben ugyanis Eperjesen sem történt volna az érintett szerencsétlenség, melyet azonban ahhoz képest, ha ez éjjel vagy szélben történt volna, igen csekély és oly intőpéldának tarthatunk, melynél fogva ama lehet nagyobbaknak lehetően elejét veendjük — ha bírjuk és akarjuk. Ugyanis, ki ezen épületek közelségét az udvarokhan egybehalmozott ölfák mennyiségét, azon sok deszkakerítést, fészert, marha- és lóistálót és egymást érő zsindegyfedeleket, melyből Eperjes városa házainak fedélzete áll, megtekinti; aztán végig néz a rendszeren 40—600nyi belső udvaron, melynek szélessége néhány alig két öl, és megvizsgálja az ezek felett elnyúló deszkafolyókat, szűk lejárású deszkalépcsőzeteket s felgondolja, mikép eme lobbanó szárazságú faanyagok széna és számafélék közt ezer meg ezer lélek lakik és pedig nagyjára gyermek, az nem hozhatja kétségbe, hogy kedvezőtlenebb körülmények közt csak egy ily tűzvésznel is többek e-tek volna áldozatul, szeles időben pedig a város jelentékeny része $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, elhamvadt volna.

Elejét vehetjük ezen szerencsétlenségnek nagy részben ha ezután sőt mielőbb cserépszindelyt adunk a fedelekre; mire nézve a városi hatóság (mely közelebbi években sok czélszerű intézkedést tett, új járdákat létesített, új védgátat építtetett s most a sétatért új kerítéssel látja el) úgy látom kellő ügyelettel van. — De a hosszú épületek, mint valamely óriási „bagnó“-k (hajók) egymás mellett maradtak s ha más bajt nem idézhetnek elő, legalább az egészségre nézve igen károsak — mert p. o. ismernek „termet“ melynek mellékablaka nem levén (i. e. csak fen van egy kinyithatlan ablaka) a terem friss léget soha nem kap. stb. stb. stb. . . És ezek szét taszítását a hatóság nem — csak birtokosaik eszközölhetik — ha bírják. Igen is! ha bírják — nem borsón szétaszatolni — hanem: nélkülözni — lerombolni mi az egészség fentartására s a tűzvészből menekülhetésre egyaránt szükséges.

Na de ily romboláshoz és ujonnan építéshez sok pénz kell, melyet nem csinálhat „saját bőréből“ az ember, balítéleteink lerombolásához pénz nem kell sőt a külöködés, a kiadásokban versengés, kitűnés, felülkerekedés vagy minék is nevezem a kiváltságok utáni törek-

vést — ezek megszüntetése már néhol jövedelmet is hozna, mert: a megtakarításon kezdődik a jövedelem gyarapítása . . . És ezt — bár saját erőnkől lerombolhatnánk és helyébe kivált Angliából és Északamerikából sok helyes vezéreszmét ültethetnénk, még általában csak oly lehetlennek látjuk mint ama közhalmazok széthordását. Mert öröklí az ember az ő eszméit és szenvedélyeit, mint öröklí a kis öreg házakat, és bár jól tudja hogy ezek helyett sokkal szebbeket és jobbakat örökölhettek volna . . . minthogy nem örökölt — tehát ezzel is beelégszik, mert hiszen: „elég ha kiki annyit hagy gyermekeire, mennyit őseitől örökölt!“ i. régi balítéletünk szerint, mert p. o. az Angol vagy Amerikai ezt nem tartja elégnek . . . tehát ez is egy kiirtandó halitélet. „Ámde ha a só megsótalanodik, mivel sózassék meg?“ fogja kérdezni a tiszt, olvasó . . . Erre nézve meg kell jegyeznünk hogy ezen megsótalanodás nem épen általános — hogy savunk, borsunk van elég . . . de ezek elsorolása nem a vidéki levelező kötelessége . . . annyival inkább mert a stereotyp modortól már is igen messze térvén sietek elsorolni, miszerint Eperjes vidékén (Girálton s illetőleg Czemétén) számos májusi mulatságok rendeztetnek. Czemétén p. o. f. hó 27, 28, 30, 31-ik napjaira terveztetnek az urak, a dalárda, a kath. ifjuság és az alsó ev. gymnasiáliták által ünneplendő vigalmak. Továbbá csak röviden említem meg hogy az ev. iskolai szék előtt egy súlyos „disciplinaris“ eset forog fen melyet némelyek „criminalisnak“ tartanak . . . de nem előzhetem meg az ítéletet, tehát várjuk el azt, minden szép s jót remélve . . .

r. l.

Ujdonságok.

† Csütörtökön, mint Jézus mennybemenetele emlékkünnepén az ájtatoskodók egész serege lepte el a Rozalia-hegyet, hol a derék egyházi szónok Novák Géza kassai segédlelkész igen épületes, velős és érthető beszédet mondott a híveknek. Sajnáljuk, hogy a mézeskalácsosok s a többi árusok sátora körül majdnem folytonosan tartó zsbongás, valamint a szónokot úgy az ájtatoskodó híveket is zavarba hozhatta és botránkoztatja. Figyelmeztetjük és felkérjük ennél fogva az illető t. hatóságot, hogy hasonló alkalommal ne a szószék közelében, de a hegy alján rendeljen helyet a bucsupaicznak.

— Kassai német collegánk reméli, hogy Latabár szinagagató Nagy Luizát és Szabó Pepit — mint a színházi közönség kedvenceit — szerződteni fogja a jövő téli idényre; mi még mindig nem nevezünk személyeket, de — nem is említve a drámai tagokat — azt tanácsoljuk Latabár urnak, hogy az operettek érdekében,

melyek előadása az ő vezérlete mellett többnyire sikerülnek, igyekezzék oly énekesnőket szerezni, kik a kassai színházi közönséggel elfogják tudni feledtetni az operát; igaz, hogy operettekben nem a hang, de a játék, élénkség és kedélyesség a főkéllék, hanem az operisták után még is nehéz lenne jó hang s zene-ismeret nélküli octroyált énekesnőkkel megelőgedésre adni operetteket. Ezen kis figyelmeztetésünket — hiszszük — hogy saját s a színház érdekében is tekintetbe fogja venni Latabár.

* Kassán a jótékonyczélu műkedvelői előadások nem sokára megkezdetnek. Üdvözöljük azon lelkeseket, kik a közökhajtásnak engedni hajlandók voltak.

* Azon farkaskölykök, melyekről már említést tetünk lapunkban, egy városi polgár nőténykutyája alá tetettek, s a mostoha anyakutya, melynek kölykeit elhánták, kiváló gond és ragaszkodással ápolja azokat, felneveltetésük után pedig valamely állatkertbe szándékoznak adni ezen farkaskölyköket. — A találó kerülők megjutalmaztatására nézve a kellő intézkedések azonnal megtétettek.

* A majálisok, német daltársulatok estélyei, bankói, báránykai, vöröstoronyi, lövöldei sat. mulatságok oly gyakoriak nálunk, hogy azokat megemlíteni is fölöslegesnek tartjuk; hanem ezeknél sokkal örvendesebb ujdonságul irhatjuk, hogy péntek virradóra s szombaton is áldott jó esőnk volt.

— A Felső-Magyarországot Galicziával egybekötendő vasúti vonal ügyében e hó elején Waldstein János grófnál Bécsben tanácskozmány tartatott, melyben számos magyar főúron kívül több lengyel nagybirtokos is részt vett. A tanácskozmány eredménye az lön: miszerint a Waldstein és Schönborn grófok által annak idejében tervezett vasúti vonal nem Hidas-Némétiről vagy Nyiregyházáról, de Szerencsről, illetőleg Tokajról, Liskán, Sárospatakon és S. a. Ujhelyen át légyen Galicziába vezetendő. — Waldstein János gróf uró mlsga mindent elkövet, hogy e vidék ipara és gazdaszata vasúti összeköttetés által előnyben részesüljön. A nemes gróf lankadatlan buzgalmaért az általános elismerésen kívül örökös hátlára kötelezi különösen Felső-Magyarország birtokosait és iparosait.

— Waldstein János gróft Nagy-Mihályba várják, hol — mint értesülünk — a zemplén- és unghmegyei birtokosokkal fog tanácskozni a közlekedés érdekében.

* S. a. Ujhelyben a hegyaljai vasut munkálatainak megkezdhetése céljából aláírási ivet köröztetnek, melyen oly mérvben gyűlnek az adakozások, hogy a szükséges költségek összege már körülbelül fedezve is van.

TÁRCSA.

Letűnt a nap. . .

Letűnt a nap a kéklő bércz mögé,
Vidúlva éled újra a virág.
A láthatárt halvány pir önti el
S halkan susogva bólint a faág.

Sötétedik és méla csend honol
Erdőn, mezőn. Szűkül a láthatár.
Az első csillag most tűnik fel és
Pírúlva kél a méla holdsugár.

Elmélyedek . . . s szaggatva hozza el
A játszi szellő lenge szárnyain
Fülelme a harang hívó szavát . . .
S tovább suhan az erdő lombjain . . .

Oly mélabús hangon szól a harang,
Elandalítja fájó lelkemet . . .
S e zord világ sivar mezőiről
Dicsőbb hazába visz a képzelet.

Bizony Ákos.

Szittyia történelmi tanulmányok.

KORPONAY JÁNOS-tól.

IX.

Seythia.

Cantu Caesar szerint: Ptolemeus a szittyákat a kuretek vagy krétaiakkal, s a baktriai Gomer városból ki-

vándorlott gomerekkel azonosítja. A szentírás szerint Gomer Japhetnek egyik unokája.

Amedéc Thierry a czimmer vándorlással kötő össze a gallusok terjeszkedő mozdulatait Sigoves és Bellovesus alatt.

A gota, mely annyiszor azonosítatik a szittyával, a goth névnek elváltoztatott kiejtése lehet, minthogy a goth népek a legelső szittyánépből indultak ki.

A szittyia és czelta faj közti rokonságot és ugyanazonosságot eléggé bebizonyította Pelloutier, Strabo és Ptolomeus.

Számos tudós a pelagokat a czeltákkal, ugyanazokat a hellenekkel, a czeltákat a scolotokkal, galaták és gallokkal azonosították.

A Herodot által leirt szittyia törzsek közt előforduló irchek helyett Pomponius Mela turkokat olvas.

A turkok eredetüket a szentírásban Toghormára viszik fel, ki azonosítatik Targitaos Japhet vagy Jupiter fiával.

A turkok az altai felé szaporodtanak el, ujugurok, turkomanok, uzbekok, buidák, seldsukok, ottomanok nevezete alatt.

Jósef, a getákat és szittyákat rokonoknak mondja. Mind a két népet Gog és Magoghoz hasonlítja.

A hykosos név a szittyák természetes Socz nevét foglalná magában.

Az örmények mai napig is a Hik Haik nevet viselik. Diodor a szittyákat Armeniába és Ibériába helyezi.

Chersonesus taurica.

11. Cimerium (Cerberion) Tauria belsejében, né-

mely írók szerint a tengerparton, Plinius szerint a Bosphorus legszélső tengerpartján.

12. Theodosia (Theodosia, Theodosiopolis, Ardauda) a milesiaiak által építtetett. Réve terjedelmes volt és 100 hajót foglalhatott, a hol különösen a gabnakereskedés virágzott.

13. Kaffa a tatárok tauriábai letelepedésük után, körülbelül 40 évvel, azaz 1280 Kr. sz. u. a gothok és genuaiak által építtetett, az ő Theodosia közelébe, de nem helyére.

A 14-dik század közepé táján Kaffa virágzó város volt, hatalmát az egész európai tengerpartra kiterjesztette, a melylyen azután új kereskedőgyarmatokat alakított.

Magas falak és tornyok védelmezték a várost a szárazföldi oldalról, a tengeri oldalról ellenben számos hadi hajó a tatárok ellen, kik ellen rendszeren szerencsésen hadakozott.

Az egykoruaktól második Byzantnak nevezetelt és 100000 lakosa volt. Konstantinápoly estével a genuaiak kereskedése és hatalma csökkenvén, 1475-ben II. Muhamed által elfoglaltatott, ki a lakosságra nem csak roppant sarcot vetett, de egyszersmind őket vagyonaik fenmaradt részével együtt Konstantinápolyba szállította, és Pera külvárosában letelepíttette.

1770-ben Dolgoruki orosz hadvezér által ostrommal vétetett be, és 1774-ben a krimi tatár chán székhelyévé tétetett, miglen a Jassy békekötés alkalmával 1792-ben végkép az orosz állam birtokába jutott.

(Folyt. köv.)

* Az unghme gy ei gazdasági egyesület jövő június hó 19-re Ungvárott löversenyt rendez, melyet közebb fog követni a Széchenyi-kertben.

* Gál sz é c s e n csütörtökön este 8 óra tájban nagy tűz volt, miről azonban még nem kaptunk részletes tudósítást.

* Bártfán folyó hó 14-én az ottani casinoegyleti könyvtár javára műkedvelői szini előadás tartatott. Fölötte örvendünk, hogy ezen derék határváros lakossága nemzeti nyelvünk és irodalmunk iránt annyi érdeklőséget tanusít. Sok szerencsét és kitarást kívánunk a lelkes műkedvelőknek.

* Az ördög pilulái Debreczenben — mint a Hortobágy írja — nem arattak valami nagy diadalt. Debreczen közönsége nem jutott még oda, hogy üres látványosságokban lelje örömét.

— A kassai lövöldében f. hó 25-én legjobb lövést tettek: Virágh Jácint, Angyal József, Stadler Antal.

Vegyes hírek.

* Két magyar küldöttség Bécsbe meneteléről írnak a lapok. Az egyik az akademia választottaitól, névszerint Korizmic László, Lónyay Menyhért, Zsoldos Ignác s Pauer János urakból (kikhez a „Hírnök” honnét honnét nem, Deákot is odacsatolja) állana, s az akademia köszönetét fejeznék ki azon nagylelkű segélyért, melyben ő felsége e hazai intézetet részesíté, a másik az orsz. gazdasági egyesülettől érkeznek azon alázatos kérelmet terjesztve ő felsége elé, hogy a pesti löverseny idején Pestre rándulni s a vendégek sorát legmagasb jelenlétével díszesíteni kegyeskedjék. Az egyet állítólag, elnökét Festetics gót Bécsbe küldte volt azon megbízással, hogy megtudja: jó néven és szívesen veendő-e ő felsége, ha a gazd. egyesület küldöttsége ily kérelemmel magas személye elé járuland, s mint egy bécsi lap írja: ő felsége a gót a legkegyesebben fogadta, s alázatos kérdésére azon örvedetes választ adá, miszerint a „gazd. egyesület küldöttségét szívesen látandja.” E hírek — mint a Bécsi Híradó írja — nagy szenatiót csinálnak Bécsben.

* Erdélyben a legjobb aratásra számítanak. + Donato, a híres egy lábú táncos, ki Pesten is volt, meghalt. Szerencsés, mert a mai világban két lábbal is igen bajos megélni!

— Borzasztó szerencsétlenségről tudósítják a „Hon”-t Izsákról. Ottani birtokos Reviczky István urnak a szénás pajtája cselédi gondatlanság miatt kigyuladván, mitűn a szél a pajtáról egy átelleni ház födelére is áthordta az üszköt s már az is égni kezdett, s e ház épen a tudománykedvelő birtokos urnak chemiai laboratoriuuma levén, kilencz férfi, a vendégül jelenlevő Zlinszky György, volt országgyűlési képviselő felnőtt fiával együtt berohant a házba, hogy a becses műszereket megmentse. Néhány perc múlva az égő nádfedel nagy robajjal lezuhant, minden ajtót, ablakot teljesen elzárva. A tíz férfi jajkiáltása hangzott a tűz közepéből, s a ki-

vül állók kétségbeesésének hangja kívül, kik segíteni nem tudtak rajtok. Ekkor az ifju Zlinszky, nem vesztve el lélekjelenlétét, hirtelen levette föllőnyét s azt feje fölé tartva, egy merész szökéssel keresztül tört a lánogokon. A rögtön meggyuladt öltönyt künn gyorsan elhajítá s élve megmenekült. A többi 9 férfi (hét közülök családapa), ki e merész menekvésit utat nem követte, hanem a házban megvonulva a nagy kemence mögé elbujt, mind ott égett. Valamennyit egy rakáson találtak megszenesülve.

— Ber eg me gy é b ő l a hiv. lap arról értesül, hogy a vereckei kerület 41 községében ismét aggasztó viszonyok mutatkoznak. E vidék lakossága kedvező esetben is ritkán képes szükségét saját természetéből fedezni, s most élelmiszerek olosósága miatt inség ugyan még nem mutatkozik, de attól lehet tartani, hogy vetőmag hiányában a jövő évben segélyre szoruland a nép. A helytartótanács ezen fenyegető bajról értesítve, a könyörödományokból 2000 fót, az országos alapból pedig szintén 2000 fót utalványozott, mely összegnek egyrészt a munkaképes szegényeknek munkávali ellátására, s a netaláni munkaképteleneknek alkalmas segélyezésére, másrészt pedig ott, hol elkerülhetlenül szükségesnek mutatkoznék, a hiányzó vetőmagnak beszerzésére vagy pénzkölcsönökre fognak fordítani.

* Pályázat hirdetés. A pesti hazai első takarékpénztár kegyeletéből, ennek saját kezelése alatt főnálló „Fáy András alapítvány” alapítólevele értelmében ugyanazon takarékpénztár igazgató választmányja részéről ezer ötszáz forint jutalom tűzetik ki, a magyar tud. akademia által megbírálandó „oly munkára, mely a múlt század végétől a jelen ideig hazánkban uralkodott nemzetgazdasági nézeteket, ezek fejlődése történelmét és közviszonyainkra gyakorolt befolyását kimerítőleg adja elő.” Beküldési határidő: 1866. december 31-ike.

* Egy nagy szerű szeszfinomító-intézet alapításának terve Pesten mindinkább közeledik valósuláshoz. Miután magán aláírás útján 200,000 fót 10,000 fnyi részletekben iratott alá e célra, itteni töképezészek által a napokban a Lloyd-teremben tanácskozás tartatott az aláírók által, kik az ügy előmozdítására bizottmányt neveztek ki. Minekelőtte az 500,000 frtra megállapított alapítke kiegészítése végett nyilvános aláírás nyitlatnék, meg fognak tétetni a lépések az engedmény iránt. A társulat czége lesz: „Magyar szeszfinomító-részvénytársulat.”

* Cz é l s z e r ű dívat is merül föl végre a mostani divatbadarságok közt. Az előkelő párizsi nők délelőtti sétá közben rövid ruhát kezdenek viselni. Maguk is belátják valahára, hogy a hosszú, uszályos ruháknál, melyekkel az utczt végig seprük, alig van a nő viseletben dísztelenebb. A női ruha nem arra való hogy minden utczai szemetet: szivarcsutakot, szalmát, port stb. fölcsedjen s a sétányokhoz port verjen a járókelők szeme közé. A hosszú ruhákat ezentul csak a szalonokban s színházokban viselik.

— A Németországban, különösen pedig a szövetségi erődített városban Rastattban és környékén észlelt meningitis cerebro-spinalis epidemica-ról (agy és gerinczagyburok-gyuladás) Gawalowsky és Hehle tábori orvosok a bécsi lapokban jelentést tesznek. A bántalom fiatalokru egyénekknél fordul elő, 24 éven tul egy sem volt. A főtünetek: erős fejfájás, hányás, a nyakizmok összehuzódása, eszméletlenség, trismus, nagy nyugtalanság, heves láz. A bonczolatnál genyves izzadmány talál-

atott az agyban, különösen annak alapján; a chiasma, Varol hídjá, nyullagy és agyacs alapján, néha a gerincz egy nyaki részében is. Tüdő és vesék vérdusak, a lép rendes. A betegség rendszeren halálos. Dr. Glück Izidor kassai orvos közlése szerint e megyebeli Miglécz nevu helységben mult február és márczius havakban 8 hasonló eset észleltetett részint általa, részint más gyakorló orvosok által, ugyszinte tudomása van egy hasonló esetről, mely a szomszéd faluban Kenyhetzen szinte halállal végződött, ez utóbbi 8 óra alatt jeges borongatások és hashajtók eredmény nélkül használtattak. Csak hosszabb lefolyásnál remélhető gyógyulás, valamint egy Gönczön általa szemlélt eset tanusítja, mely ugyan gyógyult, de súlyos hátrahagyott következményekkel.

— A lóhusevésnek (hippophagismus) számírhusevése lett a következménye. Mig Párizsban a rendőrség a lóhúsárlást két helyen megengedte, s a lóhúsok a háztartásokba való bevitelére nagy ebéd által ünnepeltetett meg, melyre csak mesteremberek és munkások nejei voltak hivatalosak; misfelől ugyancsak Párisban egy akademiai tag hasonlóképp nagy ebédet adott, melyen többek közt Tardieu, Vulpeau, Latour és más tekintélyek hivatalosak voltak, s a „beefsteak”-ek és „flet”-ek, melyeket kaptak, számárhusból készültek, ezt pedig ugy gyöngeség, mint iz tekintetében sokszorosan a lóhús felett valónak állították.

— Furcsa eset. Nagyváradon a mult napokban hetivásár alkalmával egy falusi ember 100 forintot akarván váltani, egy izraelitával találkozott, ki a pénz fölvaltására ajánkozott. A falusi ember átadván a pénzt, az izraelita tárczájába zárta azt s felszólítá a pénztulajdonosát, hogy kövesse házáig, mert annyi összeg nincs nála. Ez több utcán keresztül követé, mig végre a hosszszas járás-kelest megunva, kérdé a zsidót, meddig mennek még? A zsidónak csak ez kellett; tettetett neheztelenséggel nyult tárczájába s oda nyujtván egy „pénzjegyet így szól: „No ha nincs türelm hazáig követni, itt a pénze, váltsa ahol akarja!” Az együgyű ember átvette a pénzt anélkül hogy megtekinté s csak midőn valamely kereskedésben váltani akart, vette észre nagy remülettel hogy a 100 forint helyett 10 fót kapott vissza. A csalónak azonban már bottal ütheté a nyomát.

— Egy halálra ítélt küzdelme a vérpadon. Athénben mult hó 29-dikén, midőn egy halálra ítéltet a vesztőhelyre kivittek, borzasztó jelenet fejlődött ki a kivégzés előtt. — Az elítélten, midőn a vérpadra lépett, az életszeretet fölbredvén, dühösen ellentállt hóhérainak. Görög szokás szerint, kezei nem levén megkötözve, öklével az egyik hóhért úgy ütötte föbe, hogy az eszméletlenül földre rogyott. Ekkor a hóhér társa egy tört döfött az elítélte mellébe, ki a nagy vérvesszeség daczára, még sokáig védelmezte magát. — Több szurás után végre a bárd alá hurczolták, mely először a vállára esett, s csak a második csapásra hullt le feje. E vérlázító jelenetet nagy közönség nézte.

Szerkesztői posta.

- Föt, G. A. urnak. A reclamált számot csütörtökön adtuk postára.
- R. G.-nak Pesten. N. G. által küldött üzenetét kedves tudomásul vettük.
- E. A.-nak. A 29-dik számból egy példányunk sincs, de a 25. és 26-ból alkalmilag szívesen szolgálunk.
- A bártfai levelet jövő alkalommal közöljük.

Az utolsó Condé.

Franziából: H O R V Á T H V I N C Z E.

IV.

A strassbourgi várban.

Pfartzheimban a „fehér sas” vendéglőben reggelizvén, Grunstein, a herczeg és Charlott ezredes egy csendőrhadnaggyal kocsira ültek. A herczeg ez utban ismét visszanyeré előbbi elfogulatlanságát s így szólítá meg Charlott ezredest:

„Nem tudom mi szerzé meg számomra e kellemetlen állapotot, bizonyára valami tévedés lappang a dolgban.”

„Nem sokára meggyőződhetik arról herczegséged,” felelé Charlott.

„Hová visznek most?”

„Strassbourgba.”

„S onnan?”

„Nem tudom,” volt Charlott rövid válasza.

Esteli 5 és fél óraker érkezvén Strassbourgba, a herczeg az ezredes szállására vitetett, hol egy kevésbé kinyugodhatott.

Hat óraker bérkocsiban a várakba kísértették, hol barátai és kíséretével együtt a foglyok jegyzékébe iratott.

A vár egyik szobájában néhány matrác terített ki, és körül-körül csendőrök állítottak föl. A csendőrök komoly hallgatag alakjai és a herczeg kedves kis agárjának panaszos ujjongása, (melynek Pfartzheimtól Strassbourgig gyalogolni kelle,) sokáig nem hagyák a herczeget aludni, mig végre ő rajta is erőt kezdte venni az álom, és egy matrácra dülve elszenderült.

Másnap a herczeg különzaratott többi társaitól a strassbourgi várakba, a hol Leval is Tirion tábornokoktól meg is látogatattott, de komoly és visszatartó viseletök már is aggasztani kezdék őt jövője fölött. — Még ugyanaz nap Charlott egy biztossal szobájába jött, Eitenheimban lefoglalt iratait jegyzékbe veendő; a herczeg kérdéseire ezek is csak kitérő választ adtak, mi a herczeget elkeseredett kifakadásokra ösztönzé,

„Uraim, én nem alkalmatlankodom önöknek többé, tegyenek bármit, csak azt ohajtom, ne kénytelenitessenek ezen irányomban tanusított viseletet egykoron megbánni!”

Következő nap márczius 17-én Enghien senki által nem háborgattott, sőt még Jaques legmeghittebb szolgálja sem bocsátott be hozzá, úgy hogy azon küldönczről, kit neki a várparancsnok Rohan herczeghez egy levéllel küldeni megígért, mit sem tudhatott meg; azonkívül állítják, hogy ekkor kelt azon levele is, melyet Bonaparte consulhoz intézett, s melyben egy személyes kihallgatásért és mint bebesgették — bár más oldalról határozottan kétségbe vonták — a francia hadseregben egy parancsnokság elnyeréseért folyamodott. Ezen levél állítólag Talleyrand urhoz volt czimezve, hogy azt a consulnak átszolgáltassa, azonban Talleyrand ur nem tudni mi okból — mert mindenféle gyanusítások uralkodtak — a levelet zsebében felejté és csak márczius 22-én vagy is a herczeg kivégeztetése utáni napon adta át a consulnak.

Márczius 18-án szombatról vasárnapra forduló éjjel a herczeg ajtaján kopogást hall és felkölletik.

Charlott ezredes lép szobájába és felszólítja, hogy keljon fel, mert mennie kell.

„Hová,” kérdé a herczeg?

„Az osztályparancsnokhoz,” felel Charlott.

Egy különös sejtalem lépé meg a herczeget és felkéré az ezredest, engedné meg, hogy foglyitársaitól elbucszhassék, mi meg is engedtetett.

A herczeg az őt környező környező barátait megölelve, végre elbucszék:

„Isten veletek barátaim, még tán meglátandjuk egymást és ha a sors másképp határozott, ugy ne feledjétek hű barátotok emlékéet egyhamar!” Erre a herczeg barátaitól és szolgálitól is elválasztatott, csak a hűséges agárnak engedék meg urát követni, mely állat mintha sejtette volna urának közel halálát, a hű ragaszkodás jeleivel simult szegény urához.

A herczeg Charlottól vezetettve, két rendőr által tartott fáklya világánál egész a templomterre kísértették, a hol egy hat lovú fogat készen állt, melybe Petermann hadnaggyal beültették, két csendőr a bakraült, s a kocsit elrobogott. A herczeg Nancyn, hol meg állapodtak, Troyes et Melunon keresztül párizsi Pantin barrierig hozatott, hol ujra megállapodtak, hogy a Malmaisonban tartózkodó Bonaparte consulól egy futár által megtudhassák azon helyet, hová a herczeget kísértetni kívánja. Ezen várakozás márczius 20-án délutáni 2 órától estveli 5 óráig tartott, mialatt a herczeg kocsijából ki sem szállt, mig végre a futár megérkezvén, egy levelet nyujtá át a kíséret parancsnokának, minck folytán a kocsit megfordult, s a fogoly herczeg utoljára látta a bucsuzó nap sugaraitól megvilágított kedves hazája fővárosának tornyait. Innen Vincennesbe vitetett.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, május 27-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	90	5	40
Kétszeres	4	60	—	—
Rozs	3	90	3	60
Tengeri	3	90	3	40
Árpa	3	—	2	80
Zab	2	20	2	—
Kása	7	60	7	—
Borsó	8	40	7	60
Lencse	7	80	7	20
Bab	7	60	6	80
Örlött dara	9	80	9	40
Talárka	8	20	—	—
Burgonya	1	60	1	40
Aszuszilva	10	20	9	80
Szesz itezéskint	—	18	—	17 1/2
Marhahus fontonként	—	16	—	—
Bornyuhus	—	15	—	13
Sertéshus	—	20	—	19
Vaj itezéskint	—	44	—	40
Zsir	—	40	—	36
Szalonna fontonként	—	40	—	38

Kassa, május 27. Időjárásunk igen kedvező, a napokban többször megázott a föld, amire igen nagy szükség is volt, mert különben a rendkívüli hőség, s gyakori szelek igen kiszáradták a földet, s egészen leégették volna a veteményeket. Mai heti vásárunk nem igen népes, s az életára alig változott.

Eperjes, május 26-án. A piaci árak hivatalos jegyzéke: Buza köblönként 5 ft 20. 6 ft. Rozs 3 ft 90—4 ft 20 kr. Árpa 3 ft 40—60 kr. Zab 2 ft 60—80 kr. Tengeri 3 ft 80. — 4 ft. Szesz 30 foku abroncs alatt itezéskint 21 kr. Gyapju mázsánként 1 nyir. 85—110. másod nyir. 80—85.

Metzenzéf, máj. 20-án. Piacunk nem eléggé élénk, az élet ára: Buza köblönként 5 ft 60. — 6 ft. Rozs 3 ft 40—80 kr. Árpa 3—3 ft 20 kr. Tengeri 3 ft. 20—40 kr. Zab 1 ft 80 kr. 2 ft. Burgonya 1 ft 50 kr.

Gálszécs, május 24. Heti vásárunkon a piaci árak következők voltak: Buza köblönként 5 ft 50 kr. Gabona 3 ft 50 kr. Árpa 3 ft 10 kr. Zab 2 ft 20 kr. Tengeri 4 ft. Paszuly 7 ft 20 kr. Lencse 6 ft 80 kr. Kása 8

ft. Burgonya 1 ft 20 kr. Széna mázsája 1 ft 40 kr. Szalma mázsája 50 kr. Szesz itezéje 17 kr. Tojás 5 darabja 4 kr. Vaj 28 kr.

Miskolcz, május 23. Esőt kaptunk valahára, mely azonban a szárazság által megrongált vetemény egy részét alig hozhatja helyre. Piacunkon az élet ára nem igen változik. Buza köblönként 5 ft 20—80 kr. Rozs 3 ft 20—60 kr. Árpa 2 ft 60—80 kr. Zab 1 ft 80 kr. 2 ft. Tengeri 3—3 ft 80 kr. Szesz itezéskint 18 kr. nagyobb mennyiségben 17.

Bécsi börze május 24-ről.

5% Metallique	71.15
Nemzeti kölcsön	75.80
Bankrészvény	801.—
Hitelintézeti részvény	183.—
Londoni	109.40
Ezüst	107.—
Arany	5.20

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város tszéke mint tkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Grubiczy István örökösének Szabó János és neje elleni 524 frt. 25 kr. tőke és járulékaik eránti végrehajtási ügyében, az adósok tulajdonához tartozó 931 ht r. e. 63 ö. i. sz. 1578 ft. és 80 kr. becsült házának becsáron alóli elárverezésére f. é. Junius hó 17-ik napjának d. e. 10 órája a városi tkönyvi hivatal helyiségébe kitzetetik.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítetnek, miszerint az árverési feltételek szokott hivatalos órákban a telekkönyvi hivatal helyiségében megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. april hó 7-én tartott város tszéki mint tkönyvi hatósági ülésből.

247. t. k. sz.

Hirdetmény.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Markbreiter Gyula felperes Horovicz Lázár és neje Sarolta elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 16,286 ft. 95 kr. o. é. megbecsült, Kelecsény községben telekkönyvi 3 számú ivben foglalt ingatlanaira megtartandó bírói árverés megrendeltvén, annak foganatosítására folyó évi junius 14-ik napja mint első, és folyó évi julius 14-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsáran alól el nem fog adatni, és hogy az árverési felté-

telek, valamint a telekkönyv, és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi martius 31-én tartott megyeitörvényszék üléséből.

Márfly Károly,
alelnök.

2—3

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

Megyebeli G.-Bátor helységében egy 120 holdnyi kényelmes lakással és mindennemű jó karban lévő gazdasági épületekkel ellátott tagosított birtok szabad kézből eladó; értesítést ad Kassán Juhász Mihály ügyvéd föutca 183. sz. a.

268

2—3

Haszonbéri hirdetés.

A makrantzi közbirtokosság tulajdonához tartozó — az álladalmi országutnál fekvő községi és Csekaj nevezetű korcsmák folyó év julius 25. egymás után következő hat évekre — árverés utján kérbe fognak adni, mire az illetők 10 ft bánat pénzzel ellátva ezennel meghivatnak. Az árverési feltételek alólirtnál bármikor megtekinthetők.

Makrantz május 20. 1865.

Czékus Gyula,
k. igazgató.

2—5

Takarmány

Kassán a gróf Sztáray-féle kertben mintegy 10 szekérvényi lóher és kaszáltra eladó. Bővebb tudósítás ugyan azon kertben szerezhető.

Épen most jelent meg és

WERFER KÁROLY,

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán föutca 342. szám alatt a ferencesek egyháza mellett kapható:

A boldogságos

SZÜZ MÁRIA HAVYA

Imakönyv a

májusi ajtatoskodók számára

Gorres Guidó — Mária dalaival, ára füzve 40 kr. finom Velinpapiron 1 ft. kötve 60 kr.

BÉLA KIRÁLY

NÉVTELEN JEGYZŐJÉNEK KORA.

Irtá Vass József, — Ára 1 frt.

SZENICZEY GUSZTÁV

VÁLTÓ- ÉS CSÓDÜGYEK BEN

a föméltóságú hétszemélyes tábla által 1864. évben

MEGALAPÍTOTT ELVEK.

Ára 2 frt. 40 kr.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Hölgyeknek!!!

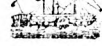
Végeladás

Pénz!!!

Arabella, Róza, Panama, Amiens, Brasiienne, Raye, Mohair, Silk Mohair, fekete s mindenféle színű selyem kelmék, valódi Rumburgi, Németalföldi Creas s más fajú vászon, Perqualine, francia Battiste, Robesa Zuave d'Manteau 7/8 és 9/8 gyapjuszövegek, tavaszi köpenyek, gyapju és Zitz butorok, beszövítt Longues Chawles, nem különben Cachemir kendők, szőnyegek, gyapjuripse, himzett G. belint, takarók, vászonkendők, abroszok, törölközők és egyéb hasonnemű kelmék, valamint számos más, itt még nem jelölt s e szakmába vágó árucikk az üzlet felbomlása miatt a lehető legolcsóbb árak mellett eladtnak.

Schäffer A.

a pü pöki lakban.

Első cs. kir. szabad.  dunagőzhajózási társulat.

Hirdetmény.

Alólirt ügynökség tisztelettel jelenti, hogy f. é. május hó 22-től az utasszállító gőzös járását

TOKAJ és NAMÉNY között,

további rendelkezésig következőleg kezdendi meg, u. m.:

Tokajról Naményba minden hétfőn délután, a pesti vasuti vonat megérkezte után, első menet május hó 22-én.

Naményból Tokajra minden csütörtökön hajnalban.

Csapról reggeli 7 órakor, első menet május hó 25-én. Szolnok 1865-ik évi május hó 29-én.

Az első cs. kir. szab.

dunagőzhajózási társulat ügynöksége.

PESTI

BIZTOSÍTÓ-INTÉZET.

Ezen 3 millió alaptőkével alakult intézet a végleges legfőbb engedélyt legközelebb megnyervén, működését tetteleg megkezdette.

Az alólirt főügynökség tehát nyilvános tudomásul hozza, hogy valamint ő maga úgy minden Felső-Magyarországon alárendelt alügynökségei biztosításokat elfogadnak:

a) **tűzkárok ellen**, lak- és gazdasági épületekre, gyárakra s ezeknek belső szerelvényeire, úgy szintén mindennemű mezei természetményekre, létezzenek bár ezek földel alatt vagy pedig szabadon asztagokban, vagy boglyákban.

Épen így eszközöltetik biztosítás a **házbérbeni veszteség ellen** is, a mennyiben ez a biztosított épületekben előfordulandó tűzkár folytán történik.

b) Szállítmányi javakat érhető **elemi károk ellen** vizen és szárazon.

c) **Jégkárak ellen** mindennemű földi terményekre, és

d) **az ember életére**; ennek biztosítása azonban csak később fog elintézés alá kerülni.

Ezen biztosító intézetnek valamint biztosítási feltételei, úgy díjszabályzatai lehetőleg a t. cz. közönség előnyére vannak megállapítva, és valamint itten úgy hasonlóul minden alügynökség által a kívánt felvilágosítások a legnagyobb készséggel nyujtatnak.

Kassa május 21-én 1865.

A pesti biztosító-intézet

kassai főügynöksége

Schönhöfer Károly,

föutca 445-ik sz.